

Pynteleg

TEATER

Teater Avant Garden
«I samme rom»
Av og med Cirka Teater

Dei tidlegare produksjonane til Cirka Teater har vore særvisuelle og poetiske. Denne gongen har den vesle fri-gruppa laga ei familiefram-syning som er blitt meir tradisjonelt teater. Jamvel om det er blitt ei heilstøpt og god historie med mye humor og varme, og ikkje minst god moral, må eg vedgå at eg saknar noko av det dristige og spenstige gruppa har synt i tidlegare produksjonar.

«I samme rom» er eit samarbeid mellom folk frå tre ulike teatergrupper. Anne Mali Sæther (tidlegare teatergruppa Boreas) og Anne Marit Sæther (Cirka Teater) er aktørane, Anne Grethe Bergsland (Petrusjka Teater) er instruktør og Gilles Berger (Cirka) er scenograf.

Valentina (Anne Marit Sæther) og Samarkanda (Anne Mali Sæther) er to temmeleg ulike kvinner med det eine felles at dei er huslause. Eit tomt rom kan gi husvere til dei båe, men ulike som dei er, er dei redde for det framande ved den andre, og vil båe ha rommet for seg sjølv. Temaet er fra-

mandfrykt, og moralen er at nyfikna må vinne over redsla. Eit av problema til stykket er at moralen blir overtydeleg for den vaksne delen av publikum, medan han blir for godt innpakka for dei minste.

Anne Marit Sæther og Anne Mali Sæther står godt til kvarandre og får bra fram kontrastane mellom Valentina og Samarkanda. Dette er fysisk og visuelt teater med få replikkar. Gjennom rørsle, miming og godt synkroniserte gags formidlar dei to laussluppen humor, og ikkje minst mye varme. Her er ingen dans, men likevel sær god koreografi. Anne Mali Sæther gir oss ein underleg påfugl av ein omstreifande pelshandlar. Ho er like grov som Anne Marit Sæther er tertefin og like koordinert som den andre er keitete. Instruktøren Anne Grethe Bergsland har hatt gode emne å jobbe med, og ho har fått til ei tett framsyning utan mange daudpunkt.

«I samme rom» er vakker, varm, visuell, og på alle vis godt framført. Når det likevel ikkje heilt tar av, heng det kanskje saman med at historia, sjølv skjelettet, blir for fattig på overraskingar, og at vi heile tida veit kva som vil skje. Då blir det berre pent og pynteleg, — og morosamt.

AMUND GRIMSTAD